

De wondere wereld van Eeuwig Schaak

Bij Eeuwig Schaak gebeuren soms vreemde dingen in een partij. En vorige week gebeurde er bijna alleen maar wonderlijke zaken. Het begon al met een uiterst merkwaardige winst van Jan Rijkse op Patrick Heijnen. Na 1.e4,e5 2.Pc3,Lf5 3.Pf3,Pc6 4.Pxe5,Pxe5 5.d4,Lxd4 6.Dxd4,d6 7.f4 zag Patrick (die zwart had) zijn stelling helemaal niet meer zitten en gaf op. Dat bleek iets te impulsief van Patrick, want bij nadere bestudering van de stelling stond hij wel wat minder, maar bepaald niet zo verschrikkelijk slecht. Maar opgegeven is opgegeven en Jan had het punt binnen. De partij tussen Hans Otten en Cees Buurman was niet zo'n vreemde partij, het was zelfs een uitstekend gespeelde partij van beide spelers, maar het einde was uiterst merkwaardig. Cees maakte het Hans bijzonder lastig, zette hem de hele partij onder druk, Hans verdedigde zich evenwel goed, worstelde zich onder de druk van daan, kreeg een sterke vrijpion en na een hele avond spelen... ging Cees door de vlag. Cees feliciteerde Hans, die uiterst verbaasd was, het punt in ontvangst nam en erbij vermeldde dat de stelling zo heel makkelijk nog niet gewonnen was voor hem.

“Ja, maar ik ben door de vlag”, constateerde Cees.

“Maar er zijn meer dan 40 zetten gespeeld, je krijgt er nog een kwartier bij.”

“O, ik dacht dat die ook al op waren.”

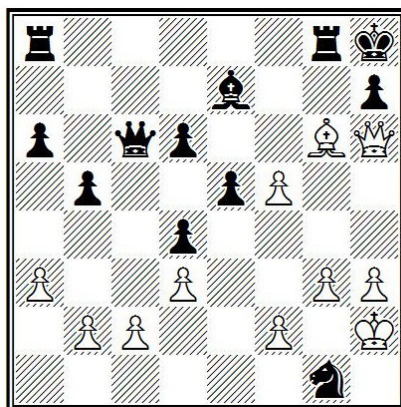
Niet dus, maar de partij was nu wel uit.

Wim Soeters en Gerard Snoeijts ruilden in snel tempo alle stukken af en verzeilden razend-snel in een eindspel met elk 6 pionnen. De partij eindigde een tijd later in remise. Dat klinkt allemaal heel logisch en normaal, maar wat in de tussentijd gebeurde was dat geenszins. Beiden zijn onervaren in pionneindspelen en dat was te merken. Vooral Wim liet enkele kansen op winst liggen.

De partij tussen Toon de Rooij en Ben Seleski was de enige normale partij van de avond. Toon trok, zoals hij altijd doet, onvervaard ten aanval, maar na een ongelukkige paardzet kreeg Ben goede aanvalskansen en dat leverde succes op. Ben won de dame en uiteraard ook de partij.

Ook Cor Lazeroms zoekt graag de aanval. Maar tegen Kees van Hogeloon kwam hij terecht in een rustige stelling, waarin voor beiden weinig aan de hand was. Dat zinde Cor niet. Dus zette hij pardoos zijn witte looper op h6, zodat Kees na het slaan van die looper een gat voor zijn koning kreeg en Cor aanvalskansen kreeg. Het leek een volslagen kansloos stukoffer en het leverde uiteindelijk ook geen winst op, maar uit de volgende stelling bleek wel dat Cor nog dichtbij kwam.

Cor heeft in deze stelling wit en kan zelfs mat in één geven. Er is alleen één probleem voor wit: zwart is aan zet. 25...,Pg1-f3+ 26.Kh2-h1? (Maar na 26.Kg2,Ph4++ en vervolgens 27...,Pxg6 kan wit ook wel opgeven.) 26...,Pf3-h4+ 27.Kh1-h2,Dc6-g2 mat.

De stand aan kop is nu als volgt:

1. Kees van Hogeloon 63½
2. Cor Lazeroms 49
3. Ad Bruijns 44
4. Jan Rijkse 43½
5. Hans Otten 39